A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (hatodik tanács)

2016. október 12.*

Előzetes döntéshozatal

„A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Fogyasztói hitelmegállapodások — 2008/48/EK irányelv — Lakás célú hitelmegállapodás — Változó kamatláb — A hitelezőt terhelő kötelezettségek — A létező megállapodásokra a hatálybalépésének időpontjától alkalmazandó nemzeti szabályozás — A 2008/48 irányelv alkalmazhatatlansága”

A C-511/15. és C-512/15. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Prekršajni sud u Bjelovaru (belovári büntetőbíróság, Horvátország) a Bírósághoz 2015. szeptember 25-én érkezett, 2015. szeptember 15-i határozataival terjesztett elő az előtte

Renata Horžić (C-511/15),

Siniša Pušić (C-512/15)

és

a **Privredna banka Zagreb d.d.**,

Božo Prka

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, J.-C. Bonichot és E. Regan (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Horvát Köztársaság képviseletében A. Metelko-Zgombić, meghatalmazotti minőségben,

– a Cseh Köztársaság képviseletében M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Goddin és M. Mataija, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: horvát.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a Bíróság eljárási szabályzata 99. cikkének megfelelően indokolt végzéssel kerül sor,

meghozta a következő

Végzést

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/201/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 28-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 133., 66. o.; helyesbítések: HL 2009. L 207., 14. o., HL 2010. L 199., 40. o. és HL 2011. L 133., 46. o.) 23. cikkének és 30. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkoznak.

2 E kérelmeket a magánfélként eljáró Renata Horžić és Siniša Pušić panasza alapján a Privredna banka Zagreb d.d. és e társaság felelős tisztségviselője, Božo Prka (a továbbiakban együtt: eljárás alá vont személyek) ellen indult büntetőeljárásokban terjesztették elő a fogyasztói hitelek terén fennálló egyes kötelezettségeknek az eljárás alá vont személyek általi állítólagos megsértése tárgyában.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2008/48 irányelv (9) és (10) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(9) Teljes harmonizációra van szükség annak biztosítására, hogy a[z Unióban] valamennyi fogyasztó érdekeit magas szinten és egyenlő módon védelmezzék, illetve, hogy valódi belső piacot lehessen létrehozni. Ezért a tagállamok nem tarthatnak fenn vagy vezethetnek be olyan nemzeti rendelkezéseket, amelyek eltérnek az ezen irányelvben meghatározottaktól. Ilyen korlátozás azonban csak olyan esetben alkalmazandó, amikor harmonizált rendelkezések szerepelnek ebben az irányelvben. Ilyen harmonizált rendelkezések hiányában a tagállamok szabadon tarthatnak fenn vagy vezethetnek be nemzeti jogszabályokat. [...]

(10) Az ezen irányelvben szereplő meghatározások kijelölik a harmonizáció alkalmazási körét. A tagállamoknak az irányelv rendelkezései végrehajtására vonatkozó kötelezettségét éppen ezért az irányelvnek az e meghatározások által kijelölt alkalmazási körére kell korlátozni. Ezen irányelv ugyanakkor – a[z Uniós] jognak megfelelően – nem érinti ezen irányelv rendelkezéseinek tagállamok általi alkalmazását olyan területekre, amelyek kívül esnek az irányelv alkalmazási körén. A tagállamok ily módon fenntarthatnak vagy bevezethetnek ezen irányelv alkalmazási körébe nem tartozó [...] hitelmegállapodásokra vonatkozóan olyan nemzeti jogszabályokat, amelyek megfelelnek ezen irányelv rendelkezéseinek vagy egyes rendelkezéseinek. [...]”

4 Ugyanezen irányelv (14) preambulumbekezdése a következőképpen fogalmaz:

„Az ingatlanfedezettel biztosított hitelnyújtásra vonatkozó hitelmegállapodásokat ki kell zárni az irányelv hatálya alól. Az ilyen hitel nagyon sajátos típust képvisel. Ki kell zárni az irányelv alkalmazási köréből továbbá az olyan hitelmegállapodásokat is, amelyek célja földterület vagy meglévő vagy tervezett épület tulajdonjoga megszerzésének vagy fenntartásának finanszírozása. [...]”

5 Az említett irányelv „Hatály” című 2. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Ezt az irányelvet hitelmegállapodásokra kell alkalmazni.

(2) Ezen irányelvet nem lehet a következőkre alkalmazni:

[...]

b) a földterület vagy meglévő vagy tervezett épület tulajdonjoga megszerzését vagy fenntartását célzó hitelmegállapodások;

[...]"

6 Ugyanezen irányelvnek „A hitelkamatlábra vonatkozó tájékoztatás" című 11. cikke szerint:

„(1) Adott esetben a fogyasztót nyomtatott formában vagy más tartós adathordozón – mielőtt a változás hatályba lépne – a lehető leghamarabb tájékoztatni kell a hitelkamatláb változásáról. A tájékoztatásnak tartalmaznia kell az új hitelkamatláb hatálybalépését követő fizetések összegét és, ha a fizetések számában vagy gyakoriságában változás történik, az erre vonatkozó részleteket.

(2) A felek azonban a hitelmegállapodásban megegyezhetnek úgy is, hogy az (1) bekezdésben említett információkról a fogyasztó rendszeresen tájékoztatást kap azokban az esetekben, amikor a hitelkamatláb változását referenciakamatláb-változás okozza, s az új referencia-kamatlábat megfelelő módon nyilvánosságra hozzák, továbbá az új referencia-kamatlábra vonatkozó tájékoztatás a hitelező hivatali helyiségében is hozzáférhető."

7 A 2008/48 irányelv „Harmonizáció és az irányelv kötelező jellege" című 22. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Amennyiben ez az irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok nem tarthatnak fenn vagy a nemzeti jogukba nem vezethetnek be az ebben az irányelvben meghatározottaktól eltérő rendelkezéseket."

8 Ezen irányelv „Szankciók" című 23. cikke szerint:

„A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük."

9 Az említett irányelv „Átmeneti intézkedések" című 30. cikke kimondja:

„(1) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni azokra a hitelmegállapodásokra, amelyek a nemzeti végrehajtási intézkedések hatálybalépésének időpontjában már léteznek.

(2) A tagállamok azonban biztosítják, hogy a 11[...]. [cikket…] a nemzeti végrehajtási intézkedések hatálybalépésének időpontjában már létező nyílt végű hitelmegállapodásokra is alkalmazzák."

A horvát jog

10 A 2010. január 1-jén hatályba lépett Zakon o potrošačkom kreditiranju (a fogyasztói hitelről szóló törvény) (*Narodne novine*, br. 75/09) célja a 2008/48 irányelv rendelkezéseinek nemzeti jogba történő átültetése.

11 E törvény 3. cikke felsorolja a hitelmegállapodások összes olyan típusát, amelyre a törvény nem alkalmazandó, és ebben a felsorolásban nem szerepelnek sem a jelzáloggal vagy más hasonló biztosítékkal biztosított hitelmegállapodások, sem az olyan hitelmegállapodások, amelyek célja földterület vagy meglévő vagy tervezett épület tulajdonjoga megszerzésének vagy fenntartásának finanszírozása.

12 Az említett törvény „A hitelkamatlábra vonatkozó tájékoztatás” című 11. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Abban az esetben, ha változó hitelkamatláb került kikötésre, a hitelező a fogyasztót nyomtatott formában vagy más tartós adathordozón a változás hatálybalépése előtt legalább 15 nappal tájékoztatja a hitelkamatláb változásáról. A tájékoztatásnak tartalmaznia kell az új hitelkamatláb hatálybalépését követő törlesztőrészlet összegét, és ha a törlesztőrészletek számában vagy gyakoriságában változás történik, az erre vonatkozó részleteket.

(2) A felek azonban a hitelmegállapodásban megegyezhetnek úgy is, hogy az (1) bekezdésben említett információkról a fogyasztó rendszeresen tájékoztatást kap azokban az esetekben, amikor a hitelkamatláb változását referenciakamatláb-változás okozza, s az új referencia-kamatlábat megfelelő módon nyilvánosságra hozzák, továbbá az új referencia-kamatlábra vonatkozó tájékoztatás a hitelező hivatali helyiségében is hozzáférhető.”

13 A fogyasztói hitelről szóló törvényt 2014. január 1-jei hatállyal módosította a Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (a fogyasztói hitelről szóló törvényt módosító és kiegészítő törvény, *Narodne novine*, br. 143/13).

14 Az utóbbi törvény 3. cikkével a fogyasztói hitelről szóló módosított törvénybe illesztett „Változó kamatláb” című 11a. cikk az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Abban az esetben, ha változó hitelkamatláb került kikötésre, a hitelező köteles:

a) meghatározni egy egyértelmű, a fogyasztók által is ismert paramétert a hitelkamatláb-kiigazítással kapcsolatos döntéseinek meghozatalára;

b) mennyiségi és minőségi szinten okozati összefüggést kidolgozni az a) pontban szereplő paraméter ingadozása, valamint ennek a változó hitelkamatlábra gyakorolt hatása között, valamint

c) meghatározni, hogy mely időszakokhoz kapcsolódik a változó hitelkamatláb kiigazítására vonatkozó döntés meghozatala (mi a bázisidőszak és mi a referencia-időszak).

(2) A jelen cikk (1) bekezdésében meghatározott paraméternek az alábbi változók egyikének kell lennie: Euribor, LIBOR, nemzeti referencia-kamatláb, az államkincstári kötvények hozama, vagy a magánszemélyek egy adott devizában tartott betéteinek átlagos hitelkamatlába. A változó hitelkamatlábat úgy határozzák meg, hogy a kiválasztott paraméterhez egy rögzített kamatmarzsot kell párosítani, amelyet a bankok a törlesztési időszak során nem léphetnek túl, s amelyet a paraméterrel egy időben kell megállapítani.

(3) Az adott referencia-időszakon belül a hitelkamatláb ingadozása nem haladhatja meg, illetve csökkenés esetében nem lehet alacsonyabb az (1) bekezdésben meghatározott paraméter százalékpontban kifejezett ingadozásánál.

(4) Amennyiben a hitelező változó kamatozású hitelt kínál, köteles a hitelmegállapodás megkötését megelőzően világosan és egyértelműen tájékoztatni a fogyasztót az (1) bekezdésben szereplő tényezőkről; ugyanígy, a hitelező köteles felhívni a fogyasztó figyelmét minden olyan kockázatra, amely a változó hitelkamatlábhoz fűződik, továbbá köteles a megállapodásban világosan és egyértelműen rögzíteni azon változó tényezőket, amelyek alapján a változó hitelkamatlábat kiszámítja.

(5) Minden olyan létező hitelmegállapodás esetében, amelyet a jelen törvény hatálybalépését megelőzően kötöttek a paraméter és az okozati összefüggés meghatározása nélkül, a hitelező köteles, a jelen cikkel összhangban, a paramétert valamely alábbi változó alapján meghatározni:

– egy referencia-kamatláb (Euribor, LIBOR), vagy

– a nemzeti referencia-kamatláb, vagy

– az államkincstári kötvények hozama, vagy

– a magánszemélyek egy adott devizában tartott betéteinek az átlagos hitelkamatlába;

a hitelező köteles továbbá meghatározni a hitelkamatláb rögzített részének mértékét, valamint a hitelkamatláb módosításának az időpontjait. [...]

[...]”

15 A fogyasztói hitelről szóló módosított törvény 26. cikke (1) bekezdésének 28. pontja szerint pénzbírság szabható ki azon hitelezővel vagy hitelközvetítővel szemben, aki nem tartja tiszteletben az e törvény 11a. cikkének (5) bekezdése alapján fennálló kötelezettségeit.

16 A fogyasztói hitelről szóló törvényt módosító és kiegészítő törvény 13. cikke szerint:

„(1) Amennyiben az a fogyasztói hitelről szóló törvény [...] 11a. cikkének (5) bekezdésére vonatkozik, a jelen törvény 3. cikke minden fogyasztói hitelmegállapodásra alkalmazandó, függetlenül azok megkötésének időpontjától.

(2) Azon létező hitelmegállapodások esetében, amelyeket a jelen törvény hatálybalépését megelőzően a paraméterek vagy az okozati összefüggés meghatározása nélkül kötöttek, a hitelezők kötelesek legkésőbb 2014. január 1-jéig a paraméterek és a rögzített kamatmarzsok meghatározásával a hitelkamatlábról, valamint a változó hitelkamatláb alkalmazásának időtartamáról az adóssal megállapodni.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

17 2005. október 12-én, illetőleg 2006. szeptember 21-én R. Horžić és S. Pušić ingatlanalapú hitelmegállapodást kötöttek az eljárás alá vont személyekkel, az adott esettől függően, 4,03%-os és 4,25%-os változó hitelkamatláb kikötése mellett. Ezt követően ezt a hitelkamatlábat többször felemelték, míg az elérte az 5,95%-ot, illetőleg a 6,00%-ot.

18 Az említett kamatláb utolsó emelése alkalmával az alapügy felperesei a Privredna banka Zagrebtól értesítést kaptak a módosításról, amelyben közölték velük, hogy a módosítást a forgalmazott banki termékek csoportjaiban bekövetkezett változás, valamint a vállalkozás stabilitása tette indokolttá. Ez az értesítés azonban semmilyen információt nem adott meg arról, hogy ezt az emelést milyen paraméterek alapján számították ki.

19 Az említett felperesek ekkor a Prekršajni sud u Bjelovaru (belovári büntetőbíróság, Horvátország) előtt panaszt tettek az eljárás alá vont személyekkel szemben, mivel azok megsértették a fogyasztói hitelről szóló módosított törvényt azáltal, hogy 2014. január 1-jéig nem készítették el a hitelmegállapodásuk mellékletét, amely e törvény 11a. cikkének (5) bekezdése alapján meghatározta volna a paramétereket, és a kamatláb rögzített részét, valamint e kamatláb alkalmazási időszakát.

20 Az eljárás alá vont személyek azonban arra hivatkoztak, hogy az említett törvény nincs összhangban a 2008/48 irányelvvel, és különösen ezen irányelv 30. cikkének (1) bekezdésével, mivel az a hitelezőre a változó kamatláb meghatározása terén az e törvény hatálybalépése, azaz 2014. január 1-je előtt létező hitelmegállapodások tekintetében állapít meg kötelezettségeket, így a törvénynek e rendelkezéssel ellentétes visszaható hatálya van, noha az az említett irányelv teljes harmonizációt valósított meg.

21 E körülmények között a Prekršajni sud u Bjelovaru (belovári büntetőbíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) A [fogyasztói hitelről szóló módosított törvény] visszaható hatályú alkalmazását lehet-e kizárólag e törvény rendelkezései alapján értelmezni, valamint értékelni, és az [említett] törvény [...] ilyen alkalmazása összhangban áll-e az uniós joggal, és különösen a [...] 2008/48 [...] tanácsi irányelv 30. cikkével, amelynek (1) bekezdése kifejezetten rögzíti, hogy az irányelvet nem kell alkalmazni azokra a hitelmegállapodásokra, amelyek az [említett] irányelvet a nemzeti jogba átültető nemzeti jogszabály hatálybalépését megelőzően már léteztek?

2) A fent hivatkozott keretek között a fogyasztói hitelről szóló [módosított] törvény 26. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában foglalt büntető rendelkezést úgy kell-e értelmezni – az [2008/28] irányelv 23. cikkével összhangban és a 30. cikkében foglalt átmeneti rendelkezések tükrében –, hogy a szóban forgó irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezés megsértése esetére előírt szankciók nem alkalmazhatók azon esetleges jogsértésekre, amelyek a nemzeti végrehajtási intézkedések hatálybalépésének időpontját megelőzően már létező hitelmegállapodásokhoz kapcsolódnak?”

22 A Bíróság elnöke 2015. október 28-i végzésével elrendelte a C-511/15. sz. és a C-512/15. sz. ügy egyesítését a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélet meghozatala céljából.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

23 A kérdéseivel, amelyeket együtt célszerű vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2008/48 irányelv 23. cikkét és 30. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétesek azok a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezések, amelyek a hatálybalépésük időpontjában létező hitelmegállapodások esetében a változó kamatlábbal kapcsolatos kötelezettségek tiszteletben tartását büntető szankciók terhe mellett írják elő a hitelező számára.

24 A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke értelmében, ha az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, a Bíróság az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat.

25 A jelen ügyekben ezt a rendelkezést kell alkalmazni. Ugyanis, amint arra a horvát és a cseh kormány, valamint az Európai Bizottság lényegében hivatkozott, a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett kérdésekre adandó válasz egyértelműen levezethető a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, így különösen a 2012. július 12-i SC Volksbank România ítéletből (C-602/10, EU:C:2012:443) és a 2014. július 3-i Tudoran-végzésből (C-92/14, EU:C:2014:2051).

26 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, amint arra az eljárás alá vont személyek hivatkoztak, hogy a 2008/48 irányelv (9) és (10) preambulumbekezdéseivel összefüggésben értelmezett 22. cikkének (1) bekezdéséből kétségtelenül az következik, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó hitelmegállapodások tekintetében ugyanezen irányelv teljes harmonizációt ír elő, továbbá – amint ez a 22. cikk címéből következik – az kötelező jellegű, és akként kell értelmezni, hogy az ezen harmonizáció által kifejezetten érintett területeken a tagállamok nem tarthatnak fenn vagy a nemzeti jogukba nem vezethetnek be az ebben az irányelvben meghatározottaktól eltérő rendelkezéseket (2012. július 12-i SC Volksbank România ítélet, C-602/10, EU:C:2012:443, 38. pont).

27 Az is igaz azonban, hogy a 2008/48 irányelv 2. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfogalmazása alapján, és ezen irányelv (14) preambulumbekezdésére tekintettel a földterület vagy meglévő vagy tervezett épület tulajdonjoga megszerzését vagy fenntartását célzó hitelmegállapodások nem tartoznak ezen irányelv tárgyi hatálya alá (lásd ebben az értelemben: 2012. július 12-i SC Volksbank România ítélet, C-602/10, EU:C:2012:443, 42. pont; 2014. július 3-i Tudoran-végzés C-92/14, EU:C:2014:2051, 30. pont).

28 Ebből következik, hogy amennyiben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokból az tűnik ki, hogy az alapügyben szóban forgó hitelmegállapodások „ingatlanra vonatkozó” hitelmegállapodások, a 2008/48 irányelv nem alkalmazható az alapügyben szóban forgó tényállásra (lásd ebben az értelemben: 2012. július 12-i SC Volksbank România ítélet, C-602/10, EU:C:2012:443, 41. és 42. pont; 2014. július 3-i Tudoran-végzés C-92/14, EU:C:2014:2051, 31. pont).

29 Erre tekintettel, amint az a 2008/48 irányelv (10) preambulumbekezdéséből következik, a tagállamok, az uniós jognak megfelelően, alkalmazhatják az említett irányelv rendelkezéseit olyan területekre, amelyek kívül esnek az irányelv alkalmazási körén. Így, a Bíróság már kimondta, hogy a tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek az ezen irányelv alkalmazási körébe nem tartozó hitelmegállapodásokra vonatkozóan olyan nemzeti jogszabályokat, amelyek megfelelnek ezen irányelv rendelkezéseinek vagy egyes rendelkezéseinek (2012. július 12-i SC Volksbank România ítélet, C-602/10, EU:C:2012:443, 40. pont).

30 Ennélfogva, ami az alapügyben szóban forgóhoz hasonló hitelmegállapodásokat illeti, a 2008/48 irányelv által előírt harmonizációval nem ellentétes az, hogy valamely tagállam e szerződésekre kiterjessze az ezen irányelvet átültető valamely nemzeti intézkedés hatályát az ezen irányelv rendelkezéseinek vagy egyes rendelkezéseinek ilyen szerződések tekintetében történő alkalmazása céljából (2012. július 12-i SC Volksbank România ítélet, C-602/10, EU:C:2012:443, 40. és 43. pont).

31 Amint az a 2008/48 irányelv (9) és (10) preambulumbekezdéséből következik, főszabály szerint a tagállamok feladata azon feltételek meghatározása, amelyek között az ezen irányelvet átültető nemzeti szabályaikat ki kívánják terjeszteni az alapügyben szóban forgóhoz hasonló hitelmegállapodásokra, amelyek nem tartoznak egyik olyan terület alá sem, amelyek tekintetében az uniós jogalkotó harmonizált rendelkezéseket szándékozott előírni (2012. július 12-i SC Volksbank România ítélet, C-602/10, EU:C:2012:443, 52. pont).

32 Ebből következik, hogy noha e megállapodások tekintetében a tagállamok a 2008/48 irányelvet átültető nemzeti szabályozásukba bevezethetnek olyan szabályt, amely kifejezetten az említett irányelv 30. cikke (1) bekezdésében előírt átmeneti intézkedésnek felel meg, főszabály szerint az EUM-Szerződés szabályainak tiszteletben tartásával és a többi, esetlegesen releváns másodlagos jogi aktusok sérelme nélkül meghatározhatnak eltérő átmeneti intézkedést is, amely azt írja elő, hogy az említett szabályozást az e szabályozás hatálybalépésének időpontjában már létező megállapodások tekintetében is alkalmazni kell (2012. július 12-i SC Volksbank România ítélet, C-602/10, EU:C:2012:443, 53. pont).

33 Ugyanez a 2008/48 irányelv 23. cikkében szereplő szankciórendszer vonatkozásában is érvényes. Ennélfogva ezzel a cikkel nem ellentétes az, hogy valamely tagállam a nemzeti szabályozásában a 2008/48 irányelv tárgyi hatályán kívül eső, létező hitelmegállapodások vonatkozásában az e szabályozás rendelkezései megsértésének esetére szankciókat tartalmazó rendelkezéseket alkalmazzon.

34 Ez az értékelés még inkább érvényes a jelen esetben, mivel a fogyasztói hitelről szóló törvény 11. cikkétől eltérően – amely a 2008/48 irányelv hitelkamatlábbal kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó 11. cikke végrehajtási intézkedésének minősül – az alapügyekben szóban forgó, többek között a fogyasztói hitelekről szóló módosított törvény 11a. cikkében foglalt, a változó kamatláb meghatározására vonatkozó nemzeti rendelkezések a 2008/48 rendelet egyetlen rendelkezésének sem felelnek meg, ennélfogva azokat nem lehet ezen irányelv átültetésére irányuló rendelkezéseknek tekinteni.

35 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2008/48 irányelv 23. cikkét és 30. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek azok a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezések, amelyek a hatálybalépésük időpontjában létező hitelmegállapodások esetében a változó kamatlábbal kapcsolatos kötelezettségek tiszteletben tartását büntető szankciók terhe mellett írják elő a hitelező számára, mivel ezek a megállapodások nem tartoznak ezen irányelv tárgyi hatálya alá, ezenkívül ezek a kötelezettségek nem minősülnek az irányelv végrehajtásának.

A költségekről

36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/201/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 28-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 23. cikkét és 30. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek azok a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezések, amelyek a hatálybalépésük időpontjában létező hitelmegállapodások esetében a változó kamatlábbal kapcsolatos kötelezettségek tiszteletben tartását büntető szankciók terhe mellett írják elő a hitelező számára, mivel ezek a megállapodások nem tartoznak ezen irányelv tárgyi hatálya alá, ezenkívül ezek a kötelezettségek nem minősülnek az irányelv végrehajtásának.

Aláírások